

מ"ת 27185/05/17 - מדינת ישראל נגד י א א (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

29 מאי 2017

מ"ת 27185-05-17 מדינת ישראל נ' א(עציר)

לפני כבוד השופטת שוש שטרית

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד כהן ועו"ד מורן אברג'ל-מויאל

נגד

המשיב

י א א (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד יוסי הכהן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נגד המשיב הוגש כתב אישום הכולל 4 אישומים. אישום ראשון כולל 7 עבירות של הסגת גבול פלילית; אישום שני כולל עבירות של הסגת גבול פלילית והפרת הוראה חוקית; אישום שלישי כולל עבירות של הסגת גבול והפרת הוראה חוקית; אישום רביעי כולל הפרת צו בית המשפט שנועד להגן על אדם והסגת גבול פלילית.

על פי כתב האישום, העבירות המיוחסות למשיב בוצעו לכאורה כלפי המתלוננת שהיא אמה של בת זוגו לשעבר של המשיב.

ב"כ המשיב טען לחולשה בראיות בכל הנוגע לעבירה של הסגת גבול ומכאן לחולשה בעילת המעצר וזאת עוד בלי קשר לחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה בעניינו של המשיב שביחס אליה יפורט בהמשך.

לאחר שעיינתי בעדות המתלוננת ובעדותו של המשיב עצמו, לא מצאתי חולשה בראיות. מההודעה עולה בבירור כי המשיב, פעם אחר פעם, נכנס לביתה של המתלוננת ללא רשותה והגם שזו מבקשת ממנו לצאת מהבית הוא מסרב כשבתוך כך הוא דורש שבתה תיתן בידו כספים. עוד עולה כי נגד המשיב הוגשה תלונה והוא הורחק מביתה של המתלוננת בהחלטה של קצין משטרה, אולם שב ונכנס לביתה של המתלוננת ללא רשות.

הדברים מקבלים משנה תוקף בחקירתו של המשיב, שם הוא מאשר כי הוא יודע שנאסר עליו על פי צו הרחקה מיום 1.5.2017 להיכנס לביתה של המתלוננת לרבות להתקרב מרחק שיפחת 50 מטרים, כן הוא מאשר חקירתו במשטרה בדבר הסגת גבול מיום 29.4.2017 ומיום 30.4.2017 והרחקתו ע"י קצין משטרה מביתה של המתלוננת, כי הוא מבין שנאסר עליו להיכנס לביתה ובכל זאת הוא נכנס כי לטענתו הוא רצה את הכסף שלו משושנה, הבת של מ, היא המתלוננת, קרי המשיב מאשר במהלך חקירתו כי הוא מפר פעם אחר פעם את הצו כשלדידו יש לו סיבה מוצדקת

עמוד 1

לעשות כן והיא חוב שחייבת לו הבת של המתלוננת.

אשר לעילת המעצר, מקום בו מדובר במשיב אשר חוזר ומפר צו של בית המשפט והחלטת קצין משטרה, מסיג גבול לביתה של המתלוננת ומטריד אותה פעם אחר פעם, הרי קמה עילת מעצר אם כי זו לא בעצמה גבוהה שלא ניתן לאינה בחלופת מעצר שתכלול הרחקה מהמתלוננת. עם זאת, בעניינו של המשיב הוגשה חוות דעת פסיכיאטרית ממנה עולה כי המשיב לא היה אחראי למעשיו ולא כשיר לעמוד לדין.

עוד עולה מחוות הדעת כי המשיב בן 62, מוכר מאשפוזים רבים בעברו ואובחן כלוקה במחלה סכיזו-אפקטיבית, שיפוטו ותובנתו היו פגומים וכי בעת ביצוע העבירות המיוחסות לו היה במצב חולני ולא יכול היה להבדיל בין טוב לרע ובין מותר לאסור ולא יכול היה לצפות את השלכות התנהגותו ומעשיו. בסיכום חוות הדעת, מציין הפסיכיאטר כי מדובר במי שסובל ממחלת נפש קשה, נמצא כעת במצב פסיכויטי שאינו מבדיל בין טוב לרע ובין מותר לאסור וכי הוא זקוק לאשפוז וטיפול בבית החולים הפסיכיאטרי במחלקה סגורה על פי צו אשפוז.

ב"כ המבקשת טענה כי היא מתנגדת למסקנות חוות הדעת הפסיכיאטרית בכל הנוגע לאחריותו וכשירותו של המשיב לעמוד לדין.

במצב דברים הנ"ל, בשים לב למצבו הנפשי של המשיב ועילת המעצר ובהעדר כל הצעה לחלופת מעצר, אין לי אלא להורות בשלב זה, על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים וזאת בתנאי אשפוז בבית החולים הפסיכיאטרי אותו יקבע הפסיכיאטר המחוזי וכהמלצת הפסיכיאטר המחוזי.

המזכירות תערוך צו אשפוז ותעביר עותק החלטתי וצו האשפוז בהתאם לפסיכיאטר המחוזי.

שב"ס יעביר עוד היום את המשיב לפסיכיאטר המחוזי אשר יקבע את מקום אשפוזו של המשיב, וזאת לאחר תיאום עם לשכת הפסיכיאטר.

**ניתנה והודעה היום ד' סיוון תשע"ז,
29/05/2017 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה**